Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS 2371/2002/EK RENDELETE

(2002. december 20.)

a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról

(HL L 358., 2002.12.31., 59. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Tanács 865/2007/EK rendelete (2007. július 10.)	L 192	1	2007.7.24.
►M2	A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.)	L 343	1	2009.12.22.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács 1152/2012/EU rendelete (2012. november 21.)	L 343	30	2012.12.14.

▼B

A TANÁCS 2371/2002/EK RENDELETE

(2002. december 20.)

a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

mivel:

(1) A 3760/92/EGK tanácsi rendelet ([3]) létrehozta a halászat és akvakultúra közösségi rendszerét. E rendelet szerint a Tanács 2002. december 31-ig határoz az esetlegesen szükségessé váló kiigazításokról.

(2) A közös halászati politika kiterjed az élő vízi erőforrások és az akvakultúra védelmére, kezelésére és kiaknázására, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására és kereskedelmi forgalomba hozatalára ott, ahol e tevékenységeket a tagállamok területein, közösségi vizeken, közösségi halászhajókon vagy a tagállamok állampolgárai végzik, szem előtt tartva az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményének 117. cikkét, a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül.

(3) Tekintettel arra, hogy számos halállomány csökkenőben van, a közös halászati politikát javítani kell a halászati ágazat hosszú távú életképességének biztosítása érdekében, az élő vízi erőforrások alapos tudományos szakvéleményen és elővigyázatos megközelítésen alapuló fenntartható kiaknázásának segítségével, amely ugyanazon a megfontoláson alapszik, mint a Szerződés 174. cikkében említett elővigyázatosság elve.

(4) A közös halászati politika céljainak ezért biztosítaniuk kell az élő vízi erőforrások és az akvakultúra fenntartható kiaknázását a fenntartható fejlődés szellemében, egyaránt számításba véve a környezeti, gazdasági és társadalmi szempontokat.

(5) Fontos, hogy a közös halászati politika irányítását a helyes kormányzás elve vezesse, és hogy a meghozott intézkedések kölcsönösen összeegyeztethetőek és következetesek legyenek a többi közösségi politikával.

([1]) HL C 203. E, 2002.8.27., 284. o.
([2]) 2002. december 5-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL L 389., 1992.12.31. 1. o.A legutóbb az 1181/98/EK rendelettel (HL L 164., 1998.6.9., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

(6) A fenntartható kiaknázás célja hatékonyabban elérhető a halászati gazdálkodás többéves megközelítésével, beleértve a biztonságos biológiai határértékeken lévő vagy az azokon belüli állományokra vonatkozó többéves gazdálkodási terveket. A biztonságos biológiai határértéken kívüli állományok esetében elsődleges fontossággal bír a többéves helyreállítási terv elfogadása. A tudományos szakvéleményeket követve, előfordulhat az ezen állományokra irányuló halászati erőkifejtés lényeges csökkentése.

(7) E többéves terveknek meg kell adniuk az érintett állományok fenntartható kiaknázásának céljait, tartalmazniuk kell a lehalászási szabályokat, amelyek megállapítják az éves fogás és/vagy a halászati erőkifejtés határértékeinek kiszámítási módját, és gondoskodniuk kell más sajátos kezelési intézkedésekről, azok más fajokra gyakorolt hatásait is számításba véve.

(8) A többéves terv tartalmának összhangban kell lennie az állományok természetvédelmi helyzetével, a helyreállításuk sürgősségével, valamint az ezen állományok és a fogásukra irányuló halászat jellemzőivel.

(9) Azon állatállományok fenntartható kiaknázását, amelyekre vonatkozóan nem készült többéves terv, fogási és/vagy a halászati erőkifejtésre vonatkozó korlátok felállításával kell biztosítani.

(10) Elő kell írni a tagállamok vagy a Bizottság számára, hogy sürgősségi intézkedéseket fogadjanak el, ha a halászati tevékenység olyan súlyosan fenyegeti az erőforrások védelmét vagy a tengeri ökoszisztémát, hogy az azonnali intézkedést követel.

(11) A tagállamok számára engedélyezni kell a 12 tengeri mérföldes körzetükben az összes halászhajóra alkalmazandó védelmi és kezelési intézkedések elfogadását, feltéve hogy ahol az ilyen intézkedéseket más tagállamok halászhajóira is alkalmazni kell, ott az elfogadott rendelkezések nem megkülönböztetőek és az előzetes egyeztetés megtörtént, valamint a Közösség nem fogadott el arra a területre vonatkozó egyedi védelmi és kezelési intézkedéseket.

(12) A közösségi flotta méretét csökkenteni kell, hogy összhangban legyen az elérhető erőforrásokkal, és egyedi intézkedéseket kell megállapítani e cél megvalósítása érdekében, beleértve a halászati kapacitás azon referenciaszintjének meghatározását, amelyet nem lehet túllépni, a halászhajók selejtezését előmozdító különleges közösségi rendszert, valamint a nemzeti belépő/kilépő rendszer kialakítását.

(13) Minden tagállamnak nemzeti nyilvántartást kell vezetnie a halászhajókról, amelyet elérhetővé kell tennie a Közösség számára a tagállam flottája méretének ellenőrzése céljából.

▼B

(14) A tagállamok 12 tengeri mérföldes körzetén belül az erőforrásokhoz való hozzájutást korlátozó szabályok kielégítően működtek, a közösségi vizek legérzékenyebb részein a halászati erőkifejtés korlátozásával a védelem javát szolgálták, és megtartották azokat a hagyományos halászati tevékenységeket, amelyektől bizonyos part menti közösségek társadalmi és gazdasági fejlődése nagyban függ. Ezért 2012. december 31-ig folytatni kell alkalmazásukat.

(15) Habár a közösségi jogszabályokban szereplő egyéb hozzáférési korlátozásokat egyelőre fenn kell tartani, felül kell vizsgálni azokat annak értékelésére, hogy szükségesek-e a fenntartható halászat biztosítása szempontjából.

(16) A halászati ipar bizonytalan gazdasági helyzetének tekintetében és bizonyos part menti közösségek halászattól való függősége miatt szükséges a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának biztosítása a halászati lehetőségek tagállamok közötti felosztásával, az egyes tagállamokra megállapított állományrészek alapján.

(17) Más szempontból ez a stabilitás – az állományok adott időleges biológiai helyzetével – biztosítja azon régiók különleges szükségleteit, ahol a helyi lakosság különösen függ a halászattól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt a Közösségben a 200 mérföldes halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól szóló, 1976. november 3-i tanácsi határozat ([1]) megállapította.

(18) Ezért az elérendő viszonylagos stabilitás kifejezést ebben az értelemben kell használni.

(19) A közös halászati politika hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a halászatra vonatkozó közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszert meg kell erősíteni, valamint a tagállamok hatóságai és a Közösség között a felelősség megosztását egyértelművé kell tenni. E célból helyénvaló e rendeletbe beilleszteni a közös halászati politika szabályainak ellenőrzését, felügyeletét és végrehajtását szabályozó főbb rendelkezéseket, amelyeknek egy részét már tartalmazza a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozásáról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet ([2]). Ennek a rendeletnek mindaddig hatályban kell maradnia, amíg valamennyi szükséges végrehajtási szabály elfogadásra nem kerül.

(20) Az ellenőrzésre, felügyeletre és végrehajtásra vonatkozó rendelkezések egyrészről a halászhajók parancsnokainak és a forgalmazási lánc piaci szereplőinek kötelezettségeit állapítják meg, másrészről elkülönítik a tagállamok és a Közösség eltérő felelősségét.

([1]) HL C 105., 1981.5.7., 1. o.
([2]) HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb az 1965/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 268., 2001.10.9., 23. o.) módosított rendelet.

▼B

(21) A Közösségnek alkalmasnak kell lennie a halászati lehetőségek elvonásának működtetésére, ha valamely tagállam túllépné azokat a halászati lehetőségeket, amelyeket neki kiosztottak. Ha megállapítást nyer, hogy – annak eredményeképpen, hogy valamelyik tagállam túllépte a halászati lehetőségeit – egy másik tagállamnak kára származott, akkor az elvonás részben vagy egészben ezt a tagállamot illeti meg.

(22) A tagállamokat kötelezni kell a folyamatos súlyos jogsértések megelőzésére irányuló azonnali intézkedések elfogadására, ahogyan azt a közös halászati politika szabályait súlyosan sértő magatartásformák jegyzékének létrehozásáról szóló, 1999. június 24-i 1447/1999/EK tanácsi rendelet ([1]) meghatározza.

(23) A Bizottságnak képesnek kell lennie azonnali megelőző intézkedések meghozatalára, ha nyilvánvaló annak a kockázata, hogy a halászati tevékenységek az élő vízi erőforrások védelmét komolyan veszélyeztethetik.

(24) A Bizottságot megfelelő hatáskörrel kell felruházni, hogy végrehajtsa kötelezettségét a közös halászati politika tagállamok által történő végrehajtásának ellenőrzésének és értékelésének tekintetében.

(25) Szükséges erősíteni az együttműködést és az összhangot valamennyi illetékes hatóság között a közös halászati politika szabályainak betartása érdekében, különösen a nemzeti ellenőrök cseréjén keresztül, megkövetelve a tagállamoktól, hogy a közösségi ellenőrök, más tagállamok ellenőrei vagy a bizottsági ellenőrök által összeállított vizsgálati jelentéseket a saját vizsgálati jelentéseikkel egyenrangúan kezeljék a ténymegállapítás során.

(26) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban történik.

(27) A közös halászati politika céljainak eléréséhez való hozzájárulás érdekében regionális tanácsadó testületeket kell felállítani, hogy a közös halászati politika hasznára fordítsák az érintett halászok és más érdekeltek ismereteit és gyakorlatát, és hogy figyelembe tudják venni a közösségi vizekre jellemző körülmények sokféleségét.

(28) Annak biztosítása érdekében, hogy a legjobb tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények a közös halászati politika hasznára váljanak, a Bizottságot megfelelő bizottságnak kell segítenie.

(29) Az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásának alapvető célja érdekében szükséges és helyénvaló az erőforrások védelmére és kiaknázására vonatkozó szabályok meghatározása. Az arányosságnak a Szerződés 5. cikkében megállapított elvével összhangban, e rendelet nem haladja meg az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.

([1]) HL L 167., 1999.7.2., 5. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(30) Az elvégzendő módosítások száma és fontossága miatt a 3760/92/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni. A halászati ágazatra vonatkozó közös strukturális politika megállapításáról szóló, 1976. január 19-i 101/76/EGK tanácsi rendeletet ([1]), amely lényeges intézkedéseket már nem tartalmaz, szintén hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

HATÁLY ÉS CÉLKITŰZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) A közös halászati politika kiterjed az élő vízi erőforrások és az akvakultúra védelmére, kezelésére és kiaknázására, valamint a halászati és akvakultúra-termékek feldolgozására és kereskedelmi forgalomba hozatalára ott, ahol e tevékenységeket a tagállamok területén, közösségi vizeken, közösségi halászhajókon, vagy – a lobogó szerinti állam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – a tagállamok állampolgárai végzik.

(2) A közös halászati politika összefüggő intézkedéseket biztosít a következőkre vonatkozóan:

a) az élő vízi erőforrások védelme, kezelése és kiaknázása;

b) a halászat környezeti hatásának korlátozása;

c) a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférés feltételei;

d) a strukturális politika és a flottakapacitás irányítása;

e) ellenőrzés és végrehajtás;

f) akvakultúra;

g) a piacok közös szervezése; és

h) nemzetközi kapcsolatok.

2. cikk

Célkitűzések

(1) A közös halászati politika fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítja az élő vízi erőforrások kiaknázását.

E célból a Közösség az elővigyázatosság elvét alkalmazza azon intézkedések meghozatalakor, amelyek az élő vízi erőforrások védelmére és megőrzésére vonatkoznak, azért, hogy biztosítsák azok fenntartható kiaknázását, és hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a halászati tevékenységnek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatását. A Közösség a halászati gazdálkodás esetében az ökoszisztéma alapú szemlélet progresszív alkalmazására törekszik. A gazdaságilag életképes és versenyképes halászati és akvakultúraágazaton belül hozzá kell járulnia a

([1]) HL L 20., 1976.1.28., 19. o.

▼B

hatékony halászati tevékenységekhez, megfelelő életszínvonalat biztosítva azok számára, akiknek megélhetése a halászati tevékenységektől függ, valamint figyelembe véve a fogyasztók érdekeit is.

(2) A közös halászati politikát a helyes kormányzás következő elvei vezérlik:

a) a felelősségek egyértelmű meghatározása közösségi, nemzeti és helyi szinteken;

b) olyan megbízható tudományos szakvéleményeken alapuló döntéshozatali folyamat, amely kellő időben eredményeket hoz;

c) az érdekeltek széles körű bevonása a politika minden szakaszába a koncepciótól a megvalósításig;

d) összeegyeztethetőség a többi közösségi politikával, különösen a környezetvédelmi, szociális, regionális, fejlesztési, egészségügyi és fogyasztóvédelmi politikával.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „közösségi vizek”: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek, kivéve a Szerződés II. mellékletében említett területekkel szomszédos vizeket;

b) „élő vízi erőforrások”: az elérhető és hozzáférhető élő tengervízi fajok, beleértve az anadrom és katadrom vándorló fajokat, a tengeri életszakaszuk során;

c) „halászhajó”: bármilyen vízi jármű, amely az élő vízi erőforrások kereskedelmi célú kifogására felszerelt;

d) „közösségi halászhajó”: olyan halászhajó, amely tagállami lobogó alatt hajózik, és a Közösségben került bejegyzésre;

e) „fenntartható kiaknázás”: az állomány olyan módon történő kiaknázása, amely az állatállomány jövőbeli kiaknázását nem befolyásolja kedvezőtlenül, és nincs káros hatása a tengeri ökoszisztémára;

f) „a halászati állománypusztulás aránya”: az állományból egy adott időszak alatt kifogott mennyiségek aránya a halászat számára hozzáférhető átlagos állománynagysághoz viszonyítva, ugyanabban az időszakban;

g) „állomány”: egy adott gazdálkodási területen lévő élő vízi erőforrás;

h) „halászati erőkifejtés”: egy halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata; hajók csoportjánál ez a csoportba tartozó összes hajó halászati erőkifejtésének összege;

▼B

i) „elővigyázatos megközelítés a halászati gazdálkodásban”: a megfelelő tudományos információ hiánya nem lehet oka a célfajok, a járulékos vagy függő fajok valamint a nem célfajok és környezetük megőrzésére vonatkozó kezelési intézkedések meghozatala elhalasztásának vagy elmaradásának;

j) „határ-referenciapontok”: a halállomány populációi paramétereinek értékei (például a biomassza vagy a halászati állománypusztulási arány) azon értékei, amelyeket el kell kerülni, mert ismeretlen populációdinamikával, az állomány összeomlásával vagy káros megerősödésével társulnak;

k) „védelmi referenciapontok”: a halállomány populációinak halgazdálkodásban használatos paraméterei (például a biomassza vagy a halászati állománypusztulási arány), például a biológiai kockázat elfogadható szintje vagy a hozam kívánt szintje vonatkozásában;

l) „biztonságos biológiai határ”: az állomány állapotának vagy kiaknázásának azon jellemzői, amelyeken belül bizonyos határ-referenciapontok áthágásának alacsony a kockázata;

m) „fogási határ”: egy állomány vagy állománycsoport kifogásának mennyiségi határa adott időszakon belül, ha a közösségi jogszabályok nem rendelkeznek másképpen;

n) „halászati kapacitás”: a hajó tonnatartalma bruttó űrtartalomban és teljesítménye kilowattban, ahogyan a 2930/86/EGK tanácsi rendelet ([1]) 4. és 5. cikke meghatározza. Bizonyos típusú halászati tevékenységek esetén a kapacitást a Tanács határozhatja meg, például a hajó halászfelszereléseinek mennyisége és/vagy mérete alapján;

o) „flottából való kilépés”: a halászhajó kivétele a tagállam halászati flottájának nyilvántartásából, amennyiben a 15. cikk (1) bekezdése teljesül;

p) „flottába való belépés”: egy tagállam halászhajójának a halászati flotta nyilvántartásába történő felvétele;

q) „halászati lehetőség”: mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság, fogási mennyiségben és/vagy halászati erőkifejtésben kifejezve;

r) „közösségi halászati lehetőség”: a Közösség számára közösségi vizeken elérhető halászati lehetőségek, valamint az összes közösségi halászati lehetőség a közösségi vizeken kívül, kivéve azokat a közösségi halászati lehetőségeket, amelyeket harmadik országoknak adtak át.

([1]) HL L 274., 1986.9.25., 1. o. A 3259/94/EK rendelettel (HL L 339., 1994.12.29., 11. o.) módosított rendelet.

▼B

II. FEJEZET

VÉDELEM ÉS FENNTARTHATÓSÁG

4. cikk

Az intézkedések típusai

(1) A 2. cikk (1) bekezdésében említett célok elérése érdekében a Tanács meghozza azokat a közösségi intézkedéseket, amelyek szabályozzák a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzájutást és a halászati tevékenységek fenntartható végzését.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények és különösen a 33. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) által összeállított jelentések figyelembevételével, és a 31. cikk alapján létrehozott regionális tanácsadó testületektől kapott vélemények fényében kell meghozni. Ezek részletesen a következő rendelkezéseket tartalmazhatják az egyes állományokra vagy állománycsoportokra vonatkozóan, a halászati állománypusztulás és a halászati tevékenységek környezeti hatásának korlátozása érdekében:

a) az 5. cikk alapján helyreállítási tervek elfogadása;

b) a 6. cikk alapján gazdálkodási tervek elfogadása;

c) az állomány fenntartható kiaknázásában elérendő célok meghatározása;

d) a fogások korlátozása;

e) a halászatra jogosult halászhajók számának és típusának rögzítése;

f) a halászati erőkifejtés korlátozása;

g) technikai intézkedések elfogadása, beleértve:

   i. a halászfelszerelések szerkezetére, a fedélzeten található halászfelszerelések számára és méretére, a használatuk módjára, valamint az ilyen felszereléssel történő halászatkor a fedélzeten tartott fogások összetételére vonatkozó rendelkezéseket;

   ii. az olyan övezetek és/vagy időszakok megállapítását, amelyekben a halászati tevékenységeket betiltják vagy korlátozzák, beleértve az ívási és halnevelő területek védelmét;

   iii. a fedélzeten tartott és/vagy kirakodott példányok legkisebb méretének megállapítását;

   iv. a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára és a nem célfajokra gyakorolt hatásának csökkentésére vonatkozó egyedi intézkedéseket;

h) a szelektívebb vagy alacsony kihatású halászatot elősegítő ösztönzők – beleértve a gazdasági természetűeket is – létrehozása;

▼B

i) az alternatív típusú halászati gazdálkodási technikákra vonatkozó kísérleti projektek lefolytatása.

5. cikk

Helyreállítási tervek

(1) A Tanács prioritásként fogadja el a helyreállítási terveket azokra a halászatokra vonatkozóan, amelyek a biztonságos biológiai határokon kívüli állományok kiaknázására irányulnak.

(2) A helyreállítási terv célja a biztonságos biológiai határokon belüli állomány helyreállításának biztosítása.

A helyreállítási terv védelmi referenciapontokat tartalmaz, mint például olyan szinteket, amelyekhez az állományoknak a biológiai határon belülre történő helyreállítását viszonyítják.

A szinteket a következő paraméterekben fejezik ki:

a) populáció mérete és/vagy

b) hosszú távú hozam és/vagy

c) halászati állománypusztulási arány és/vagy

d) a fogások stabilitása.

A helyreállítási terv tartalmazhat a más élő vízi erőforrásokra vonatkozó, és a tengeri ökoszisztéma természetvédelmi helyzetének fenntartásával vagy fejlesztésével kapcsolatos szinteket.

Ha egynél több szint kerül meghatározásra, akkor a helyreállítási terv meghatározza e szintek fontossági sorrendjét.

(3) A helyreállítási tervet a halászati gazdálkodás elővigyázatos megközelítése alapján kell összeállítani, és számításba kell venni az illetékes tudományos testületek által javasolt határ-referenciapontokat. A tervnek biztosítania kell az állomány fenntartható kiaknázását és a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának fenntartható szinten tartását.

A terv vonatkozhat az egyes állományok halászatára vagy az állományok keverékének halászati kiaknázására is, és kellő figyelmet kell fordítani az állományok és a halászat közötti kölcsönhatásra.

A helyreállítási tervnek többévesnek kell lennie, és jeleznie kell a megállapított szintek eléréséhez szükséges várható időtartamot.

(4) A helyreállítási terv tartalmazhatja bármelyik, a 4. cikk (2) bekezdésének c)–h) pontjában említett rendelkezést, valamint a lehalászási szabályokat, amelyek a fogási határok irányítására előre meghatározott biológiai paraméterek csoportjából állnak.

A helyreállítási terv tartalmazza a halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozásokat, kivéve ha ez nem szükséges a terv céljának eléréséhez. A helyreállítási tervben meghatározott intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a feladatokkal, a célokkal és a várható időtartammal, és a Tanácsnak kell határozni róluk tekintettel:

a) az állomány vagy az állományok természetvédelmi helyzetére;

b) az állomány vagy az állományok biológiai jellemzőire;

▼B

c) annak a halászatnak a jellemzőire, amelynek során az állományokat kifogják;

d) az intézkedéseknek az érintett halászatra gyakorolt gazdasági hatására.

(5) A Bizottság jelentést tesz az elért szintek vonatkozásában a helyreállítási tervek hatékonyságáról.

6. cikk

Gazdálkodási tervek

(1) A Tanács gazdálkodási terveket fogad el, amennyiben ez a biztonságos biológiai határon vagy azon belül folyó halászati kiaknázás esetében az állományoknak a biztonságos biológiai határok között tartásához szükséges.

(2) A gazdálkodási terv védelmi referenciapontokat tartalmaz, például olyan szinteket, amelyekhez az állományoknak a biológiai határon belül való védelmét viszonyítják. Az 5. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontja alkalmazandó.

A gazdálkodási terv tartalmazhat más élő vízi erőforrásokra vonatkozó és a tengeri ökoszisztéma természetvédelmi helyzetének fenntartását vagy fejlesztését szolgáló szinteket.

Ha egynél több szint kerül meghatározásra, akkor a gazdálkodási terv meghatározza e szintek fontossági sorrendjét.

(3) A gazdálkodási tervet a halászati gazdálkodás elővigyázatos megközelítése alapján kell összeállítani, és figyelembe kell venni az illetékes tudományos testületek által javasolt határ-referenciapontokat. A tervnek biztosítania kell az állomány fenntartható kiaknázását és a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának fenntartható szinten tartását.

A terv vonatkozhat egyes állományok halászatára vagy állományok keverékének halászati kiaknázására, és kellő figyelmet kell fordítani az állományok és a halászat közötti kölcsönhatásra.

A gazdálkodási tervnek többévesnek kell lennie, és jeleznie kell a megállapított szintek eléréséhez szükséges várható időtartamot.

(4) A gazdálkodási terv tartalmazhatja bármelyik, a 4. cikk (2) bekezdésének d)–i) pontjában említett intézkedést, valamint lehalászási szabályokat, amelyek a kifogási határok irányítására előre meghatározott biológiai paraméterek csoportjából állnak.

A gazdálkodási tervben felsorolt intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a feladatokkal, a szintekkel és a várható időtartammal, és a Tanácsnak kell határozni róluk tekintettel:

a) az állomány vagy az állományok természetvédelmi helyzetére;

b) az állomány vagy az állományok biológiai jellemzőire;

▼B

c) annak a halászatnak a jellemzőire, amelyek során az állományokat kifogják;

d) az intézkedéseknek az érintett halászatra gyakorolt gazdasági hatására.

(5) A Bizottság jelentést tesz az elért szintek vonatkozásában a helyreállítási tervek hatékonyságáról.

7. cikk

Bizottsági sürgősségi intézkedések

(1) Ha nyilvánvaló az erőforrások védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozóan a halászati tevékenységből eredő súlyos fenyegetettség, amely azonnali intézkedést kíván, a Bizottság a tagállamok igazolt kérésére vagy saját kezdeményezésére határozhat sürgősségi intézkedésekről, amelyek nem tarthatnak tovább hat hónapnál. A Bizottság új határozatot hozhat a rendkívüli intézkedések kiterjesztésére, amely nem tarthat tovább hat hónapnál.

(2) A tagállamoknak egyszerre kell közölniük a kérést a Bizottsággal, a többi tagállammal és az érintett regionális tanácsadó testületekkel. Az írásos véleményeket a Bizottsághoz a kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül lehet benyújtani.

A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül hozza meg döntését.

(3) A sürgősségi intézkedésnek azonnali hatályúnak kell lennie. Értesíteni kell róla az érintett tagállamokat, és ki kell hirdetni a Hivatalos Lapban.

(4) Az érintett tagállamok a Tanácshoz fellebbezhetnek a bizottsági határozattal szemben, az értesítés kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül.

(5) A Tanács – többségi szavazattal – eltérő döntést hozhat a fellebbezés kézhezvételétől számított egy hónapon belül.

8. cikk

A tagállamok sürgősségi intézkedései

(1) Ha nyilvánvaló az előre nem látott és súlyos, a halászati tevékenységből eredő fenyegetettség az élő vízi erőforrások védelmére, vagy a tengeri ökoszisztémára a tagállam felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken, ahol minden indokolatlan késedelem nehezen helyreállítható károkat okozna, a tagállam sürgősségi intézkedéseket foganatosít, amelyek időtartama a három hónapot nem haladhatja meg.

(2) A sürgősségi intézkedéseket meghozni szándékozó tagállam az intézkedések elfogadása előtt, az intézkedések tervezetének, valamint egy magyarázó okmánynak az elküldésével értesíti szándékáról a Bizottságot, a többi tagállamot és az érintett regionális tanácsadói testületet.

▼B

(3) A tagállamok és az érintett regionális tanácsadó testületek benyújthatják írásos véleményüket a Bizottságnak az értesítés napjától számított öt munkanapon belül. A Bizottság megerősíti, eltörli vagy módosítja az intézkedéseket az értesítés napjától számított 15 munkanapon belül.

(4) A bizottsági határozatról értesíteni kell az érintett tagállamokat. A határozatot az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

(5) Az érintett tagállamok a Tanácshoz fellebbezhetnek a bizottsági határozattal szemben a határozat kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül.

(6) A Tanács – többségi szavazattal – eltérő döntést hozhat a fellebbezés kézhezvételétől számított egy hónapon belül.

9. cikk

A 12 tengeri mérföldes övezeten belül alkalmazandó tagállami intézkedések

(1) A tagállam megkülönböztetésmentes intézkedéseket hozhat a partvonalától számított 12 tengeri mérföldes övezeten belül a halászati erőforrások védelmére és kezelésére, valamint a halászat tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatásának minimalizálására vonatkozóan, amennyiben a Közösség nem fogadott el egyedi intézkedéseket e terület védelmére és kezelésére vonatkozóan. A tagállami intézkedésnek összhangban kell lennie a 2. cikkben megállapított célokkal, és nem lehet szigorúbb a meglévő közösségi jogszabályoknál.

Ha a tagállam által hozott intézkedés várhatóan hatással lesz más tagállam hajóira, akkor az ilyen intézkedést csak azt követően lehet elfogadni, hogy a Bizottság, a tagállam és az érintett regionális tanácsadó testület egyeztetett a magyarázó okmánnyal kísért intézkedéstervezetről.

(2) A más tagállamokból származó halászhajókra vonatkozó intézkedések a 8. cikk (3)–(6) bekezdése szerinti eljárás tárgyát képezik.

10. cikk

A csak a saját lobogójuk alatt hajózó halászhajókra alkalmazandó tagállami intézkedések

A tagállam intézkedést hozhat a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek állományának védelmére és kezelésére, amennyiben:

a) az intézkedés csak az érintett tagállam lobogója alatt hajózó és a Közösségben nyilvántartott halászhajókra alkalmazandó, vagy a nem halászhajóval végzett halászati tevékenységek esetében az érintett tagállamban székhellyel rendelkező személyekr; és

b) az intézkedés megfelel a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott céloknak, és nem kevésbé szigorú, mint a meglévő közösségi jogszabályok.

▼B

III. FEJEZET

A HALÁSZATI KAPACITÁS MÓDOSÍTÁSA

▼M1

11. cikk

A halászati kapacitás módosítása

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak flottájuk halászati kapacitásának módosítására a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek közötti stabil és tartós egyensúly érdekében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben és a 12. cikkben említett, bruttó űrtartalomban és kilowattban kifejezett referenciaértékeket a halászati kapacitásra vonatkozóan nem lépik túl.

(3) A flottából állami támogatással történő kilépés akkor engedélyezhető, ha azt megelőzi a halászati engedélynek az 1281/2005/EK bizottsági rendeletben ([1]) meghatározott visszavonása és – amennyiben az külön elő van írva – a vonatkozó rendeletekben meghatározott halászati felhatalmazás visszavonása. A (6) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, az engedély és szükség esetén az érintett halászatra vonatkozó halászati felhatalmazások szerinti kapacitás nem pótolható.

(4) Ha állami támogatás biztosított az e cikkel és a 12. cikkel összhangban megállapított referenciaszintet meghaladó kapacitás leépítéséhez, a visszavont kapacitás mennyiségét automatikusan le kell vonni a referenciaszintből. Az így kapott referenciaszint lesz az új referenciaszint.

(5) Az ötéves vagy annál idősebb halászhajók főfedélzetének a fedélzeti biztonság, a munkakörülmények, a higiénia és a termékminőség javítására irányuló korszerűsítése megnövelheti a hajó tonnatartalmát, amennyiben e modernizáció nem növeli a hajók halfogási képességét. Az e cikkel és a 12. cikkel összhangban megállapított referenciaszinteket ennek megfelelően kell módosítani. A vonatkozó kapacitást nem kell számításba venni a 13. cikk szerinti, tagállamok által végzett belépés és kilépés egyensúlyának megteremtéséhez.

(6) A fedélzeti biztonság, a munkakörülmények, a higiénia és a termékminőség javítása érdekében a tagállamok 2007. január 1-jétől jogosultak arra, hogy új és meglévő hajóik között újra elosszák a tonnatartalomban kifejezett következő kapacitást, feltéve, hogy e kapacitás nem növeli a hajók halfogási képességét:

— a 2003. január 1. és 2006. december 31. között állami támogatással kivont átlagos évi tonnatartalom 4 %-át azon tagállamoknál, amelyek 2003. január 1-jén a Közösség tagjai voltak, illetve a 2004. május 1. és 2006. december 31. között állami támogatással kivont átlagos évi tonnatartalom 4 %-át a Közösséghez 2004. május 1-jén csatlakozott tagállamok esetében, valamint

([1]) HL L 203., 2005.8.4., 3. o.

▼M1

— a flottából 2007. január 1. után állami támogatással kivont tonnatartalom 4 %-át.

Az e cikkel és a 12. cikkel összhangban megállapított referenciaszinteket ennek megfelelően kell módosítani. A vonatkozó kapacitást nem kell számításba venni a 13. cikk szerinti, tagállamok által végzett belépés és kilépés egyensúlyának megteremtéséhez.

A halászati kapacitás e bekezdés szerinti elosztásakor a tagállamok előnyben részesítik az 1198/2006/EK rendelet ([1]) 26. cikkében említett kisüzemi part menti halászatot.

(7) Az e cikk alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályokat a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban lehet elfogadni.

▼B

12. cikk

A halászati flották referenciaszintjei

(1) A Bizottság meghatározza minden egyes tagállam referenciaszintjét bruttó űrtartalomban és kilowattban kifejezve, az adott tagállam lobogója alatt hajózó közösségi halászhajók teljes halászati kapacitására vonatkozóan a 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban.

A referenciaszintnek az 1997–2002-es többéves orientációs program céljai összegének kell lennie minden flottarészre vonatkozóan, amint azt 2002. december 31-ig a 97/413/EK tanácsi határozat ([2]) szerint rögzítették.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban fogadhatók el.

▼M1

13. cikk

Belépési/kilépési rend és általános kapacitáscsökkentés

(1) A tagállamoknak oly módon kell a flottába való belépést és a flottából való kilépést szabályozniuk, hogy 2003. január 1-jétől:

a) az új kapacitásnak állami támogatás nélkül a flottába való belépését legalább ugyanolyan nagyságú kapacitás állami támogatás nélküli korábbi kivonásával kell kompenzálni;

b) állami támogatás biztosításával a flottába lépő új kapacitást 2003. január 1. után korábbi állami támogatás nélküli kivonás kompenzálja:

i. legalább ugyanolyan kapacitás kivonásával abban az esetben, ha 100 BRT űrtartalmú vagy annál kisebb új hajót kívánnak beléptetni;

([1]) HL L 223., 2006.8.15., 1. o.
([2]) HL L 175., 1997.7.3., 27. o. A 2002/70/EK határozattal (HL L 31., 2002.2.1., 77. o.) módosított határozat.

▼M1

ii. legalább 1,35-ször nagyobb kapacitás kivonásával abban az esetben, ha 100 BRT űrtartalomnál nagyobb hajót kívánnak beléptetni;

c) a motornak az 1198/2006/EK rendelet 25. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja szerinti, állami támogatással történő cseréjét a kicserélt motor teljesítménye 20 %-ának megfelelő, teljesítményben kifejezett kapacitáscsökkentéssel kell kompenzálni. A 20 %-os teljesítménycsökkentést a 11. cikk (4) bekezdésével összhangban le kell vonni a referenciaszintekből.

(2) Az e cikk alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályokat a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban lehet elfogadni.

▼B

14. cikk

Az információcsere

(1) A Bizottság minden évben elkészíti a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek közötti fenntartható egyensúly elérésére a tagállamok által megtett erőfeszítések eredményének összegzését. Ezt az összegzést a tagállamok által a legkésőbb a következő év április 30-ig a Bizottságnak küldött éves jelentésekre kell alapozni.

A Bizottság összegzését a tagállamok csatolt jelentéseivel meg kell küldeni az év vége előtt a HTMGB és a 30. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság véleményével együtt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az ezen információcsere alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályokat a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban lehet elfogadni.

15. cikk

Halászhajóflotta-nyilvántartás

(1) Minden tagállam nyilvántartást vezet a lobogója alatt hajózó közösségi halászhajókról, amely tartalmazza a hajó jellemzőire és tevékenységére vonatkozó, a közösségi szinten meghozott intézkedések kezeléséhez szükséges minimális információt.

(2) Minden tagállam elérhetővé teszi a Bizottság számára az (1) bekezdésben említett információt.

(3) A Bizottság közösségi halászhajó-nyilvántartást hoz létre, amely tartalmazza a (2) bekezdés szerint megkapott információt, és a nyilvántartást elérhetővé teszi a tagállamok számára. A nyilvántartás eleget tesz a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi rendelkezéseknek.

(4) Az (1) bekezdésben említett információt és annak a (2) és (3) bekezdésben említett továbbítását a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően lehet meghatározni.

▼B

16. cikk

A közösségi pénzügyi támogatás és a halászati erőkifejtés csökkentésének feltételei

(1) A halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet ([1]) szerinti pénzügyi támogatást, a halászhajók leselejtezésének támogatását kivéve, abban az esetben lehet biztosítani, ha a tagállam megfelel az e rendelet 11., 13. és 15. cikkének, és biztosította a 2792/99/EK tanácsi rendelet és a 366/2001/EK bizottsági rendelet ([2]) alapján kért információt.

Ezzel összefüggésben a Bizottság, miután lehetőséget adott az érintett tagállam meghallgatására, az eltérés mértékével lehetőség szerint arányosan, felfüggeszti az érintett tagállamnak a 2792/1999/EK tanácsi rendelet alapján nyújtott pénzügyi támogatást.

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló információ alapján a Bizottság megállapítja, hogy a tagállam flottájának kapacitása túllépi a 11., 13. és 15. cikk szerinti kapacitást, erről értesíti az érintett tagállamot. A tagállamnak azonnal csökkentenie kell a halászati erőkifejtést arra a szintre, amely megfelel a 11., 13. és 15. cikknek, az e cikkekből eredő kötelezettségek sérelme nélkül. Az érintett tagállam felülvizsgálat céljából tájékoztatja a Bizottságot csökkentési tervéről, a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően, a túllépett kapacitásnak megfelelő vagy eltérő csökkentés esetén is.

IV. FEJEZET

A VIZEKHEZ ÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS SZABÁLYAI

17. cikk

Általános szabályok

(1) A közösségi halászhajóknak azonos hozzáféréssel kell rendelkezniük a vizekhez és az erőforrásokhoz az összes közösségi vízen, kivéve a (2) bekezdésben említett vizeket, amelyekre a II. fejezet szerint elfogadott intézkedések vonatkoznak.

▼M3

(2) A partvonaltól számított 12 tengeri mérföldön belülre eső, a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken a tagállamok felhatalmazást kapnak, hogy 2013. január 1-jétől2014. december 31-ig a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan azokon a vizeken halásznak az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva. Ez nem sértheti a más tagállam lobogója alatt közlekedő uniós halászhajókra vonatkozó, a tagállamok között meglévő szomszédi viszony alapján létrejött megállapodásokat és az I. mellékletben felsorolt egyezményeket, amelyek minden tagállam

([1]) HL L 337., 1999.12.30., 10. o. A legutóbb a 179/2002/EK rendelettel (HL L 31., 2002.2.1., 25. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 55., 2001.2.24., 3. o.

▼M3

vonatkozásában rögzítik azokat a földrajzi övezeteket a más tagállamok parti övezetében, ahol halászati tevékenységet folytatnak, valamint az érintett halfajokat.

▼B

2011. december 31-ig a Bizottság elkészíti az Európai Parlament és a Tanács részére az e bekezdésben megállapított egyezményekről szóló jelentést. A Tanács 2012. december 31. előtt határoz azokról a rendelkezésekről, amelyek a fent említett egyezményeket követik.

18. cikk

Shetlandi körzet

(1) A II. mellékletben meghatározott régióban különleges fontosságú fajokra tekintettel, amelyek kiaknázási jellemzőik miatt biológiailag érzékenyek, a függélyek között mérve legalább 26 méter hosszúságú közösségi halászhajók a tengerfenéken élő fajok – kivéve a norvég menyhalat és a kék puha tőkehalat – vonatkozásában az e rendeletben és különösen a II. mellékletben megállapított feltételek szerinti előzetes engedély alapján folytathatnak halászati tevékenységet.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat és eljárásokat a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban kell elfogadni.

19. cikk

A hozzáférési szabályok felülvizsgálata

(1) 2003. december 31-ig a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közösségi jogszabályokban meghatározott, a vizekhez és erőforrásokhoz történő hozzáférésre vonatkozó szabályokról, kivéve a 17. cikk (2) bekezdésében említetteket, értékelve e szabályok indokoltságát a védelem és fenntartható kiaknázás célkitűzéseinek szempontjából.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapján és tekintettel a 17. cikk (1) bekezdésében megállapított elvekre, a Tanács 2004. december 31-ig határoz az e szabályokra vonatkozó bármilyen szükséges módosításról.

20. cikk

A halászati lehetőségek elosztása

(1) A Tanács – a Bizottság javaslatára többségi szavazattal – határoz a fogás és/vagy a halászati erőkifejtés korlátozásairól és a halászati lehetőségek elosztásáról a tagállamok között, valamint az e korlátozásokkal kapcsolatos feltételekről. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára viszonylagos stabilitást kell biztosítani a halászati tevékenységben minden állomány és halászati terület vonatkozásában.

(2) Amikor a Közösség új halászati lehetőségeket hoz létre, a Tanács határoz e lehetőségek elosztásáról, számításba véve minden tagállam érdekeit.

▼B

(3) Minden tagállam – a közösségi joggal összhangban – határoz a lobogója alatt hajózó hajókra vonatkozóan a tagállam számára kiosztott halászati lehetőségek elosztásának módszeréről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az elosztás módszeréről.

(4) A Tanács létrehozza a harmadik országok számára a közösségi vizeken elérhető halászati lehetőségeket, és e lehetőségeket harmadik országok között osztja el.

(5) A tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.

V. FEJEZET

KÖZÖSSÉGI ELLENŐRZÉSI ÉS VÉGREHAJTASI RENDSZER

▼M2

21. cikk

Közösségi ellenőrzési és végrehajtási rendszer

Ellenőrizni kell az 1. cikkben megállapított vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférést, valamint az 1. cikkben említett tevékenységek végzését, és biztosítani kell a közös halászati politika szabályainak betartását. Ennek érdekében közösségi rendszert kell létrehozni a közös halászati politika szabályainak ellenőrzésére, vizsgálatára és végrehajtására.

———————

▼B

VI. FEJEZET

DÖNTÉSHOZATAL ÉS EGYEZTETÉS

29. cikk

A döntéshozatali eljárás

Amennyiben e rendelet másképp nem rendelkezik, a Tanács a Szerződés 37. cikkében megállapított eljárással összhangban jár el.

30. cikk

Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság

(1) A Bizottságot a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított időtartamot 20 munkanapban kell meghatározni.

(3) Az erre a bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

▼B

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartamot 60 munkanapban kell meghatározni.

(4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

31. cikk

Regionális tanácsadó testületek

(1) Regionális tanácsadó testületeket kell létrehozni, hogy azok hozzájáruljanak a 2. cikk (1) bekezdése szerinti célkitűzések eléréséhez, valamint hogy tanácsot adjanak a Bizottságnak a halászati gazdálkodási ügyekkel kapcsolatosan bizonyos tengeri területek vagy halászati övezetek tekintetében.

(2) A regionális tanácsadó testületeket elsősorban halászokból és a közös halászati politika egyéb érdekképviselőiből kell összeállítani, mint például a halászati és akvakultúraágazat, a környezeti és fogyasztói érdekek képviselőiből, valamint tudományos szakértőkből minden olyan tagállamból, amelynek halászati érdekeltségei vannak az érintett tengeri területeken vagy halászati övezetekben.

(3) Az érintett tengeri területeket vagy halászati övezeteket illetően érdekelt nemzeti vagy regionális szervek képviselői számára biztosítani kell a jogot a tagként vagy megfigyelőként való részvételhez a regionális tanácsadó testületekben. A Bizottság jelen lehet az üléseiken.

(4) A Bizottság egyeztethet a regionális tanácsadó testületekkel olyan intézkedések tervezeteit illetően, mint például a Szerződés 37. cikke alapján elfogadásra kerülő többéves helyreállítási vagy gazdálkodási tervek, amelyeket előterjeszteni szándékozik, és amelyek kifejezetten az érintett terület halászatára vonatkoznak. Egyeztethetnek a Bizottsággal és a tagállamokkal más intézkedések tekintetében is. Ezek az egyeztetések nem sérthetik a HTMGB valamint a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság konzultációit.

(5) A regionális tanácsadó testületek:

a) ajánlásokat és javaslatokat nyújthatnak be, hivatalból, a Bizottság vagy a tagállam kérésére, a Bizottságra vagy az érintett tagállamra vonatkozó halászati gazdálkodási ügyekben;

b) tájékoztatják a Bizottságot vagy az érintett tagállamot a közösségi szabályok végrehajtására vonatkozó problémákról, valamint ajánlást és javaslatot terjeszthetnek elő a Bizottságnak vagy az érintett tagállamnak e problémákról;

c) egyéb, a feladataik teljesítéséhez szükséges tevékenységeket folytathatnak.

A regionális tanácsadó testület tájékoztatja tevékenységéről a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottságot.

▼B

32. cikk

A regionális tanácsadó testületek felállításának rendje

A Tanács határoz a regionális tanácsadó testületek felállításáról. A regionális tanácsadó testület azokért a tengeri területekért felelős, amelyek legalább két tagállam joghatósága alá tartoznak. A regionális tanácsadó testület elfogadja eljárási szabályzatát.

33. cikk

Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB)

(1) Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottságot (HTMGB) kell felállítani. A HTMGB-vel rendszeres időközönként egyeztetni kell az élő vízi erőforrások védelmére és kezelésére vonatkozó ügyekről, beleértve a biológiai, gazdasági, környezeti, társadalmi és műszaki szempontokat.

(2) A Bizottság figyelembe veszi a HTMGB véleményét, amikor e rendelet alapján elkészíti javaslatait a halászati gazdálkodásra vonatkozóan.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 3760/92/EGK és a 101/76/EGK rendelet hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdésben hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozást az e rendelet megfelelő rendelkezéseire vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

35. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2012 vége előtt beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közös halászati politika működéséről, tekintettel a II. és a III. fejezetre.

36. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2003. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

1. MELLÉKLET

HOZZÁFÉRÉS A PARTI VIZEKHEZ A 17. CIKK (2) BEKEZDÉSE ÉRTELMÉBEN

1. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG PARTI VIZEI

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick-upon-Tweed kelet Coquet Island kelet	Hering	Korlátlan
2. Flamborough Head kelet Spurn Head kelet	Hering	Korlátlan
3. Lowestoft kelet Lyme Regis dél	Valamennyi faj	Korlátlan
4. Lyme Regis dél Eddystone dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
5. Eddystone dél Longships délnyugat	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Fésűkagyló	Korlátlan
	Homár	Korlátlan
	Languszta	Korlátlan
6. Longships délnyugat Hartland északnyugat	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Homár	Korlátlan
	Languszta	Korlátlan
7. Hartland Point a Lundy Islandtől északi vonalra	Tengerfenéken élő fajok	korlátlan
8. A Lundy Islandtől Cardigan Harbour felé húzott vonaltól nyugatra	Valamennyi faj	korlátlan
9. Point Lynas észak Morecambe világítóhajó kelet	Valamennyi faj	korlátlan
10. County Down	Tengerfenéken élő fajok	korlátlan
11. New Island északkelet Sanda Island délnyugat	Valamennyi faj	korlátlan
12. Port Stewart észak Barra Head nyugat	Valamennyi faj	korlátlan
13. Az északi szélesség 57° 40' Butt of Lewis nyugat	Valamennyi faj, a kagyló kivételével	korlátlan
14. St Kilda, Flannan Islands	Valamennyi faj	korlátlan
15. A Butt of Lewis világítótoronytól az é. sz. 59°30', ny. h. 5° 45' alatti pontig húzott vonaltól nyugatra	Valamennyi faj	korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS ÍRORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Point Lynas észak Mull of Galloway dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
2. Mull of Oa nyugat Barra Head nyugat	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan

▼B

C. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Shetlandtől és Fair-szigettől keletre, a Sumbrugh Head világítótoronytól egyenesen délkeletre, a Skroo világítótoronytól egyenesen északkeletre és a Skadan világítótoronytól egyenesen délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick-upon-Tweed kelet, Whitby High világítótorony kelet	Hering	Korlátlan
3. North Foreland világítótorony kelet, Dungeness új világítótorony dél	Hering	Korlátlan
4. Szt. Kilda körüli övezet	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
5. A Butt of Lewis világítótoronytól nyugatra, a Butt of Lewis és az é. sz. 59° 30', ny. h. 5° 45' alatti pont közötti vonalig	Hering	Korlátlan
6. North Rona és Sulisker (Sulasgeir) körüli övezet	Hering	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Shetlandtől és a Fair-szigettől keletre, a Sumbrugh Head világítótoronytól délkeletre, Skroo világítótoronytól északkeletre és Skadan világítótoronytól délnyugatra húzott vonalak között	Hering	Korlátlan
2. Berwick-upon-Tweed kelet, Flamborough Head kelet	Hering	Korlátlan
3. North Foreland világítótorony kelet, Dungeness új világítótorony dél	Hering	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Az Egyesült Királyság partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Berwick upon Tweed kelet Coquer Island kelet	Hering	Korlátlan
2. Cromer észak North Foreland kelet	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

▼B

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
3. North Foreland kelet, Dungeness új világítótorony dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
4. Dungeness új világítótorony dél, Selsey Bill dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
5. Straight Point délkelet, South Bishop északnyugat	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

2. ÍRORSZAG PARTI VIZEI

A. HOZZÁFÉRÉS FRANCIAORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Erris Head északnyugat Sybil Point nyugat	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
2. Mizen Head dél Stags dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
3. Stags dél Cork dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
4. Cork dél, Carnsore Point dél	Valamennyi faj	Korlátlan
5. Straight Point dél, Haulbowline délkelet	Valamennyi faj, a kagylók kivételével	Korlátlan

B. HOZZÁFÉRÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Mine Head dél Hook Point	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
2. Hook Point Carlingford Lough	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan
	Norvég homár	Korlátlan
	Languszta	Korlátlan

▼B

C. HOZZÁFÉRÉS HOLLANDIA RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Stags dél Carnsore Point dél	Hering	Korlátlan
	Makréla	Korlátlan

D. HOZZÁFÉRÉS NÉMETORSZÁG RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Old Head of Kinsale dél Carnsore Point dél	Hering	Korlátlan
2. Cork dél Carnsore Point dél	Makréla	Korlátlan

E. HOZZÁFÉRÉS BELGIUM RÉSZÉRE

Földrajzi terület	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Írország partvidéke (6–12 tengeri mérföld)		
1. Cork dél Carnsore Point dél	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
2. Wicklow Head kelet Carlingford Lough délkelet	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

3. **BELGIUM PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
3–12 tengeri mérföld	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Franciaország	Hering	Korlátlan

4. **DANIA PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Fajok	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Északi-tenger partvidéke (Dán/német határtól Hanstholmig) (6–12 tengeri mérföld)	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
Dán/német határtól Blåvands Hukig	Hollandia	Lepényhalak	Korlátlan
		Tőkehalak	Korlátlan

▼B

Földrajzi terület	Tagállam	Fajok	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Blåvands Huktól Bovbjergig	Belgium	Közönséges tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
		Foltos tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország	Lepényhalak	Korlátlan
	Hollandia	Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Thyborøntól Hanstholmig	Belgium	Vékonybajszú tőkehal	Korlátlan, csak június-júliusban
		Sima lepényhal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország	Lepényhal	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonybajszú tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
Skagerrak (Hanstholmtól Skagenig) (4–12 tengeri mérföld)	Belgium	Sima lepényhal	Korlátlan, csak június-júliusban
	Németország	Lepényhal	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Fekete tőkehal	Korlátlan
		Foltos tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Vékonybajszú tőkehal	Korlátlan
	Hollandia	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan

▼B

Földrajzi terület	Tagállam	Fajok	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Kattegat (3–12 tengeri mérföld)	Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Lepényhal	Korlátlan
		Norvég homár	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
Zeelandtól északra a Forsneas világítótornyon áthaladó szélességi körig	Németország	Spratt	Korlátlan
Balti-tenger (beleértve a Belteket, Soundot és Bornholmot) 3–12 tengeri mérföld	Németország	Lepényhal	Korlátlan
		Közönséges lepényhal	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Angolna	Korlátlan
		Lazac	Korlátlan
		Vékonybajszú tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan
Skagerrak (4–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3 ([1])–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan
Balti-tenger (3–12 mérföld)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

([1]) A partvonaltól mérve.

5. **NEMETORSZAG PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Fajok	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Az Északi-tenger partvidéke (3-12 tengeri mérföld) valamennyi partvidék	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
	Hollandia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
A dán/német határtól az é. sz. 54° 43'-nál Amrum északi csúcsáig	Dánia	Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
Helgoland körüli övezet	Egyesült Királyság	Közönséges tőkehal	Lepényhal
		Korlátlan	Korlátlan
A Balti-tenger partvidéke (3–12 mérföld)	Dánia	Sima lepényhal	Korlátlan
		Nyelvhal	Korlátlan
		Hering	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Angolna	Korlátlan
		Vékonybajszú tőkehal	Korlátlan
		Makréla	Korlátlan

▼B

6. **FRANCIAORSZÁG ÉS TENGERENTÚLI MEGYÉINEK PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Az atlanti partvidék északkeleti része (6–12 tengeri mérföld)			
A belga/francia határtól a Manche-megyétől keletre eső részig (Vire-Grandcamp les Bains folyótorkolat é. sz. 49° 23' 30", ny. h. 1° 2' ÉÉK irányban)	Belgium	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Fésűkagyló	Korlátlan
	Hollandia	Valamennyi faj	Korlátlan
Dunkerque-től (k. h. 2° 20') Cap d'Antifer-ig (k. h. 0° 10)	Németország	Hering	Korlátlan, csak októbertől decemberig
A belga/francia határ Cap d'Alprech nyugatig (é. sz. 50° 42 30" , k. h. 1° 33' 30")	Egyesült Királyság	Hering	korlátlan
Atlanti partvidék (6–12 tengeri mérföld)			
A spanyol/francia határ az é. sz. 46° 08'-ig	Spanyolország	Szardella	Célzott halászat, csak március 1-jétől június 30-ig korlátlan
			Élő csalival történő halászat csak július 1-jétől október 31-ig
		Szardínia	Csak január 1-jétől február 28-ig és július 1-jétől december 31-ig korlátlan
			Továbbá a fent említett fajokkal kapcsolatos tevékenységeket az 1984-ben folytatott tevékenységek értelmében kell folytatni
A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)			
A spanyol határ – Cap Leucate	Spanyolország	Valamennyi faj	Korlátlan

▼B

7. **SPANYOLORSZÁG PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Atlanti partvidék (6–12 tengeri mérföld)			
A francia/spanyol határ a Cap Mayor világítótoronyig (ny. h. 3° 47')	Franciaország	Nyíltvízi fajok	Az 1984. év folyamán gyakorolt tevékenységek határain belül korlátlan
A Földközi-tenger partvidéke (6–12 tengeri mérföld)			
A francia határ/Cap Creus	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan

8. **HOLLANDIA PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
(3–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Belgium	Valamennyi faj	Korlátlan
	Dánia	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan
		Spratt	Korlátlan
		Homoki angolna	Korlátlan
		Fattyúmakréla	Korlátlan
	Németország	Közönséges tőkehal	Korlátlan
		Garnélarák és fűrészes garnélarák	Korlátlan
(6–12 tengeri mérföld) teljes partvidék	Franciaország	Valamennyi faj	Korlátlan
Texel déli foka, nyugatra a német–holland határig	Egyesült Királyság	Tengerfenéken élő fajok	Korlátlan

9. **FINNORSZÁG PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Balti-tenger (4–12 tengeri mérföld) (*)	Svédország	Valamennyi faj	Korlátlan

(*) 3–12 tengeri mérföld a Bogskär-szigetek körül

10. **SVEDORSZAG PARTI VIZEI**

Földrajzi terület	Tagállam	Faj	Jelentősség vagy különleges jellemzők
Skagerrak (4–12 tengeri mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Kattegat (3 (*)–12 mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
Balti-tenger (4–12 mérföld)	Dánia	Valamennyi faj	Korlátlan
	Finnország	Valamennyi faj	Korlátlan

(*) A partvonaltól számítva.

▼B

II. MELLÉKLET

SHETLANDI KÖRZET

A. **Földrajzi határok**

Skócia nyugati partján az é. sz. 58° 30' alatti ponttól az é. sz. 59° 30', ny. h. 6° 15'-ig

Az é. sz. 58° 30', ny. h. 6° 15'-től az é. sz. 59° 30', ny. h. 5° 45'-ig

Az é. sz. 59° 30', ny. h. 5° 45'-től az é. sz. 59° 30', ny. h. 3° 45'-ig

A 12 tengeri mérföldes vonal mentén az Orkney-szigetektől északra

Az é. sz. 59° 30', ny. h. 3° 00'-tól az é. sz. 61° 00', ny. h. 3° 00'-ig

Az é. sz. 61° 00', ny. h. 3° 00'-tól az é. sz. 61° 00', ny. h. 0° 00'-ig

A 12 tengeri mérföldes vonal mentén Shetlandtől északra

Az é. sz. 61° 00', ny. h. 0° 00'-tól az é. sz. 59° 30', ny. h. 0° 00'-ig

Az é. sz. 59° 30', ny. h. 0° 00'-tól az é. sz. 59° 30', ny. h. 1° 00'-ig

Az é. sz. 59° 30', ny. h. 1° 00'-tól az é. sz. 59° 00', ny. h. 1° 00'-ig

Az é. sz. 59° 00', ny. h. 1° 00'-tól az é. sz. 59° 00', ny. h. 2° 00'-ig

Az é. sz. 59° 00', ny. h. 2° 00'-tól az é. sz. 58° 30', ny. h. 2° 00'-ig

Az é. sz. 58° 30', ny. h. 2° 00'-tól az é. sz. 58° 30', ny. h. 3° 00'-ig

Az é. sz. 58° 30', ny. h. 3° 00'-tól Skócia északi partján az é. sz. 58° 30' alatti szélességi körig.

B. **Engedélyezett halászati tevékenység**

A függélyek között mérve 26 méternél nem kisebb méretű hajók legmagasabb száma, amelyek a tengerfenéken élő fajok fogására jogosultak, a norvég menyhal és a kék puha tőkehal kivételével:

Tagállam	Engedélyezett halászhajók száma
Franciaország	52
Egyesült Királyság	62
Németország	12
Belgium	2